

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către partea vătămată Ciutilev Iurie Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința condamnatului

Corețchi Igor Mihail, născut la 01 august 1987, originar și domiciliat în or. Orhei, str. Iachir 238 B, ap. 29.

Termenul de examinare a cauzei:

1. În prima instanță: 08.08.2012-26.10.2012
2. În instanța de recurs: 02.07.2013-18.09.2013

CONSTATĂ:

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Orhei din 26 octombrie 2012, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, Corețchi I.M. a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a dispus încasarea de la Corețchi I.M. în beneficiul lui Ciutilev I.A. a prejudiciului moral în mărime de 1000 lei și cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 550 lei.

2. Potrivit sentinței, Corețchi I.M. la 23 august 2011, în jurul orei 12.00, aflîndu-se pe terasa barului „Favorit”, situat pe str. V. Lupu, or. Orhei, urmărind scopul vătămării integrității corporale a persoanei, a provocat un conflict cu cet. Ciutilev I.A., în procesul căruia i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, astfel, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală 57/D din 18.04.2012, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile.

Acțiunile inculpatului, Corețchi I.M. au fost încadrate, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a integrității, care nu*

este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglare îndelungată a sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, partea vătămată Ciutilev I.A., a atacat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care condamnatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră, și să fie dispusă încasarea de la ultimul a prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, a fost respins ca inadmisibil recursul declarat, cu menținerea sentinței contestate.

În motivarea deciziei adoptate, instanța de recurs a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția condamnatului, care a fost dovedită cu certitudine, dînd faptei săvîrșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de recurs, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Astfel, sentința fiind practic contestată, doar în partea laturii civile de către partea vătămată, care nu este parte în procesul dat, examinat în procedura specială în acord de recunoaștere a vinovăției, care este o tranzacție între inculpat și stat, poziția părții vătămate nu se regăsește în acest proces, prin urmare acesta nu este în drept să atace hotărârile în astfel de cauze.

5. La 22 mai 2013 partea vătămată Ciutilev I.A. atacă cu recurs în anulare decizia instanței de recurs, solicitînd casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de recurs, exprimîndu-și dezacordul cu examinarea cauzei date în procedura specială a acordului de recunoaștere a vinovăției, cu încadrarea eronată a acțiunilor condamnatului și cu cuantumul prejudiciului stabilit.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Analizînd materialele cauzei, Colegiul constată, că cauza supusă examinării a fost judecată în procedura reglementată de art.art. 504 - 509 Cod de procedură penală, și anume Acordul de recunoaștere a vinovăției.

Conform art. 504 alin. (1) Cod de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției este o tranzacție încheiată între procuror și

învinuit sau, după caz, inculpat, care și-a dat consimțământul de a-și recunoaște vina în schimbul unei pedepse reduse.

Conform art. 508 Cod de procedură penală, în cazul adoptării de către instanță a încheierii prin care a fost acceptat acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța procedează la dezbaterile judiciare privitor la măsura de pedeapsă. Dezbaterile judiciare se compun din discursurile procurorului, apărătorului și inculpatului care pot lua încă o dată cuvântul în formă de replică.

Reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul constată că legiuitorul a statuat imperativ în norma procesual-penală, care persoane participă în mod obligatoriu la încheierea și examinarea cauzei penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Analizând conținutul recursului ordinar și în anulare, Colegiul constată că acestea sunt declarate de către partea vătămată în cauza penală.

În acest context, Colegiul evidențiază că legislația în vigoare nu prevede expunerea acordului sau dezacordului părții vătămate asupra examinării cauzei în procedura privind acordul de recunoaștere a vinovăției, deoarece în normele procesual-penale naționale, nu se regăsește locul acestuia cu anumite calități procesuale în această procedură specială.

Toate cele de mai sus se regăsesc și în Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 24.12.2010, privind judecarea cauzelor penale în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, unde s-a atenționat că consimțământul părții vătămate, a părții civile la încheierea acordului nu se cere.

Ca urmare, Colegiul, luînd act de poziția procesuală a părții vătămate, constată că instanța de recurs a realizat o justă interpretare și aplicare a reglementărilor incidente, corect și temeinic concluzionînd că *„...sentința fiind practic contestată, doar în partea laturii civile de către partea vătămată, care nu este parte în procesul dat, examinat în procedura specială în acord de recunoaștere a vinovăției, care este o tranzacție între inculpat și stat, poziția părții vătămate nu se regăsește în acest proces, prin urmare acesta nu este în drept să atace hotărîrile în astfel de cauze”*.

Astfel, recursul declarat de partea vătămată, se consideră inadmisibil, deoarece este declarat de persoana căruia nu-i aparține un asemenea drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) și 456 alin. (1) Cod de procedură, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea, recursului în anulare declarat, fiind ca vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de partea vătămată Ciutilev Iurie Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2012, în cauza penală în privința condamnatului *Corețchi Igor Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 septembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte

/semnătura/

Petru Ursache

Judecători

/semnătura/

Nicolae Gordilă

/semnătura/

Elena Covalenco

**Copia corespunde originalului
Președinte**

Nicolae Gordilă